

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 25 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37.
Telefon № 417-03.

Treść numeru 146-go.

1. Z Komisarjatu Rządu: Areszt na czasopismo.
2. Rozporządzenie w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży.
3. O zabezpieczenie produktów od zanieczyszczenia.
4. Wykonanie dekretu o miarach.
5. Kronika.
6. Ogłoszenia.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Areszt na czasopismo.

Z rozporządzenia Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę, na zasadzie art. 27 cz. I Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919. Nr. 14. poz. 186) w dn. 1-go lipca r. b. obłożono aresztem Nr. 177 z datą 1/VII 1922 roku czasopismo p. n. „Rzeczpospolita”, przy równoczesnym wytoczeniu sprawy sądowej przeciw winnym wydania i rozpowszechniania tego numeru.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Ministrów
z dnia 10 maja 1922 r.
w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży.
(Ciąg dalszy).

Koszta przewozu bagażu.

Zwrot istotnie poniesionych i wykazanych kosztów przewozu 80 kg. bagażu podróznego należy się urzędnikowi, o ile czynność komisyjna łącznie z podróżą trwa dłużej, niż 6 dni.

Wyjątkowo można przyznać zwrot kosztów przewozu o wyższej niż 80 kg. wadze, jeżeli do wykonania czynności komisyjnych potrzebnym było zabranie większej ilości akt lub innych przedmiotów koniecznych do przeprowadzenia czynności komisyjnych i o ile okoliczność tę stwierdzi władza zarządzająca komisją.

Wydatki na tragarzy.

Wydatki na tragarzy przy przejeździe i wyjeździe w jednej miejscowości zwraca się według obowiązującej taryfy, ale tylko wówczas gdy funkcjonariuszowi przysługuje prawo przewozu bagażu.

Postanowienie ogólne.

Urzędnik może zasadniczo używać tylko pociągów osobowych. Użycie pociągów pociągów jest

dozwolone, o ile przez to zaoszczędza się djety, lub jeśli komisja jest nagła. Potrzebę użycia pociągu pociągów ma potwierdzić na rachunku władza zarządzająca komisją lub przełożona władza służbowa. Urzędnikom delegowanym w sprawach służbowych, którzy mają prawo przejazdu pierwszą klasą, może być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym (sleeping) pod następującymi warunkami:

- a) podróż koleją spowodowana podróżą służbową, nie może wynosić mniej, niż 8 godzin, zaś podróż sama musi się odbywać w godzinach wieczornych i nocnych;
- b) władza zlecająca podróż służbową winna stwierdzić pisemnie potrzebę i zezwolenie na użycie miejsca w wagonie sypialnym;
- c) zaliczenie kosztów na użycie miejsca w wagonach sypialnych w rachunku kosztów podróży, nastąpić może jedynie na podstawie dołączonego do tego rachunku oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca w wagonie sypialnym.

Przy podróży kołowej przyznaje się funkcjonariuszowi kosztą wedle taryfy obowiązującej w każdym powiecie dla podwód, dostarczonych, w razie podróży służbowych funkcjonariuszom państwowym, o ile zaś taryfy takie nie istnieją, zwraca się kosztą w wysokości odpowiadającej miejscowemu cenom, stwierdzonej zaświadczeniem miejscowego starostwa, względnie magistratu lub zarządu gminy.

W razie stwierdzonej niemożności dostarczenia podwód zwraca się kosztą podróży w faktycznej wydaney kwocie, o ile ona odpowiada praktykowanym w danym miejscu cenom najmu i wysokość jej została należycie stwierdzoną.

Na czynności komisyjne w miejscowościach położonych w odległości bliżej niż 2 km. od siedziby urzędowej nie należą się żadne koszty podróży.

Przy komisjach miejscowych w miastach mających ponad 50.000 mieszkańców można użyć dorożki, o ile odległość punktu komisyjnego od urzędu, względnie mieszkanie wynosi więcej, jak 2 km.

Przy podróżach wspólnych zalicza się należność za dorożkę, tudzież podróż kołową zawsze urzędnik, posiadający uposażenie wyższego stopnia służbowego. Wyjątek stanowią tylko miasta mające ponad 50.000 mieszkańców,

gdzie każdy urzędnik zalicza osobno i należność za przejazd do dworca kolejowego i z powrotem.

Przy komisjach, których czynność zasadza się na obchodzeniu parcel (np. przy szkodach elementarnych, przy szkodach z powodu ćwiczeń wojskowych, komisjach reambulacyjnych, kolejowych, komisjach wyłączeniowych i granicznych itp.) zalicza się za każdą godzinę stwierdzonego chodu 4 kilometry jazdy, które opłaca się według taryfy obowiązującej w danej miejscowości dla podwód dostarczonych w razie podróży służbowych funkcjonariuszów państwowych. Postanowienie to nie ma zastosowania do wszystkich tych funkcjonariuszów, u których obchodzenie parcel stanowi ich główną zasadniczą czynność służbową.

Emerytom w razie użycia ich do jakiej czynności komisyjnej lub służbowej należą się koszty podróży analogicznie do czynnych urzędników państwowych, djety zaś przyznaje się im według wysokości uposażenia pobieranego w chwili przejścia na emeryturę.

Pracownicy kontraktowi pobierają należności za podróże służbowe według umowy z nimi zawartej stosownie do przyznanego im wynagrodzenia; należności te jednak nie mogą przewyższać należności, przyznanych funkcjonariuszom państwowym.

(d. c. n.)

O ZABEZPIECZENIE PRODUKTÓW OD ZANIECZYSZCZENIA.

Jedną z najczęstszych przyczyn zarażenia się chorobami zakaźnymi przewodu pokarmowego (dur brzuszny, czerwonka, cholera), a poniekąd i chorobami dróg oddechowych (gruźlica) jest spożywanie produktów zanieczyszczonych przez dotykaniem rękami, przez muchy — te stałe roznosicielki chorób zakaźnych, jak również przez kropelki śliny i płwociny, rozbryzgujące się na wszystkie strony zwłaszcza przy kaszlu, kichaniu i wreszcie przez kurz.

W celu zabezpieczenia produktów spożywczych w miejscach ich sprzedaży od zanieczyszczenia przez wymienione czynniki istnieją szczegółowe przepisy, zatwierdzone przez odpowiednie władze.

Chcąc przez bezpośrednie wyjaśnienie kupiectwu całej doniosłości dla zdrowia publicznego zastosowania się do wymagań sanitarnych przy sprzedaży produktów spożywczych

przyczynić się do przedsięwzięcia ich w życie bez uciekania się do nakładania kar na uchylających się od ich wykonania, wydział zdrowia zwołał w dniu 20 czerwca r. b. posiedzenie, na które zaprosił p. p. przedstawicieli kupców, cukierników, restauratorów i t. p. Na posiedzeniu tem zostały rozpatrzone i przyjęte do ścisłego przestrzegania istniejące przepisy, zmierzające do zabezpieczenia produktów spożywczych w miejscach ich sprzedaży od zanieczyszczenia.

Wydział zdrowia sądząc, iż dla dobra tej sprawy powinna być uświadomiona w tym względzie i szeroka publiczność, podaje te przepisy w ogólnych zarysach do wiadomości:

1) Produkty spożywcze w miejscach ich sprzedaży winny być umieszczone w taki sposób, aby publiczność nie mogła je dotykać rękami, oraz aby kupujący, jako też sprzedawcy nie ocierali się o nie odzieżą.

2) Do wydawania produktów spożywczych powinny być specjalne łyżki, widelce, noże, szczypcy, szufelki i t. p. oddzielne dla każdego rodzaju produktów. Produkty, które przed użyciem nie podlegają gotowaniu i nie mogą być obmyte, winny być nakładane jedynie za pomocą szczypców, łyżek, widelcy i t. p.

3) Pieczywo, ciastka, czekolada i cukry bez opakowania, owoce, wędliny i wyroby masarskie napoczęte, masło i ser, jak również zakąski w restauracjach powinny być zabezpieczone od dotykania przez publiczność oraz od much, kropek śliny i płwociny i kurzu za pomocą gablotek szklanych, szafek oszklonych, kloszy, ram pokrytych gęstą gazą, siatką drucianą lub włosianą i t. p.

4) W cukierniach, kawiarniach i t. p. ciastka i pieczywo nie mogą być rozstawiane na stolikach. Dla każdego klienta powinna być wydawana żądana przez niego liczba sztuk bez prawa zwrotu ich do buketu.

5) W miejscach sprzedaży produktów spożywczych winny być stale tępione muchy.

Wykonanie dekretu o miarach.

Wobec bałamutnych opinii, które powstały w sferach kupieckich, skutkiem błędnego komentowania uchwały sejmowej komisji przemys-

